

25. 03. 2014. 14:14h | [D. Dušanić - Vesti](#) | foto: Z. K. Munja

Ako nemaš korene oduvaju te začas

Zoran Dašić Daša (58) i članovi grupe Legende su među dobitnicima ovogodišnjeg Zlatnog beočuga, godišnje nagrade za trajni doprinos kulturi Beograda. Priznanja će im biti uručena na svečanosti u Skupštini Beograda sredinom aprila.

Priznanja za naš rad: Zoran Dašić Daša

- Pre neki dan su me obavestili iz Kulturno-prosvetne zajednice Beograda da smo dobitnici najprestižnijeg priznanja u našem gradu koje se dodeljuje onima koji omogućavaju uspešniji duhovni život Beograda, neguju prave vrednosti i ostvaruju kulturna i naučna dostignuća. Malo je reći da smo ponosni zbog ove nagrade kojom malo ko među muzičarima može da se pohvali - kaže Daša, koji čuva brojna estradna priznanja.

- Ali, tek u poslednje vreme stižu nam i priznanja koja imaju specifičnu težinu, poput Beočuga, pa nagrade od našeg udruženja umetnika za zasluge i očuvanje tradicije. Dobitnici smo i plakete za saradnju sa Centrom Sava u kome smo nedavnim nastupima obeležili 20 godina u kontinuitetu koncertnog izvođenja u toj dvorani, po čemu smo jedinstveni kao izvođači. Što bi naš narod rekao, čak su i plavuše ukapirale neke stvari - da sve što smo radili poseduje kvalitet, vredno je pažnje i zaslužuje javnu pohvalu. Konačno su nam u ruke dospela priznanja kao potvrda da naš rad i trud nisu bili uzaludni, da su zapaženi i vrednovani.

Da li ste imali neku materijalnu korist od nagrada?

- Ne, samo moralnu satisfakciju. Ali, drago nam je da su najzad mnogi shvatili i priznali da radimo kvalitetno. Nevažno je da li im se i dopada naša muzika jer je to stvar ukusa. Vredna priznanja su potvrda da smo ostavili značajan i vredan trag, da smo postali srpski brend.

Za uspeh: Marko Dašić (prvi zdesna) sa Legendama

Kako biste reagovali kada bi vas predložili za ministra kulture?

- Slatko bih se nasmejao i rekao: "Ne, hvala!" Nije to za mene, ima pametnijih, sposobnijih. Ne bih umeo da izađem na kraj s kompromisima. Ali, ako bih, teoretski gledano, došao na tu funkciju, sproveo bih veoma radikalne poteze što se mnogima ne bi dopalo.

Marko svira besplatno

- Moj sin Marko je izuzetan muzičar koji sjajno svira klavijature. Povremeno nastupa sa Legendama jer tako stiče neprocenjivo iskustvo. Pomažem mu, ali ne previše jer se to kosi sa mojim načelima i moraće sam da se izbori. Svira besplatno jer je još u fazi da sve radi iz ljubavi. Lepo je to, ali uskoro će morati da počne da razmišlja o parama. Rekao sam mu da je idealizam u njegovim godinama fina stvar, ali posle dolazi realizam. Marko mnogo vežba i radi kod kuće, prošao je na Džez akademiji, super je sve to, ali od nečeg se mora i živeti.

Šta biste to preduzeli?

- Založio bih se pre svega da radio-stanice poštuju određeno vreme za emitovanje domaće produkcije jer se svuda u svetu vodi računa da se ne izgubi muzički identitet. Kod nas je to naopako. Ne govorim o mojoj grupi, nego uopšte. Zanimaruje se domaće stvaralaštvo, sopstvena produkcija koja mora da se emituje. Pobornik sam negovanja tradicionalnih vrednosti, to je naša dužnost. Ne smemo izgubiti identitet jer su danas globalni vetrovi veoma jaki. Ako nemaš korene, oduvaju te začas. Tužno je da neko sa 30 godina ne zna kome pripada, kojem narodu i naciji. Zato se mora voditi računa, kako o narodnoj baštini, tako i svemu ostalom vezanom za našu kulturu. U suprotnom, ne samo da nećemo imati šta da pokažemo strancima, već ćemo postati stranci u sopstvenoj kući.